

af Indtægten og Nægtelse af at tilstede Ørighedens Gennemsyn af Regnskabsbøgerne kan efter Justitsministerens Bestemmelse medføre, at Tilladelsen til at drive Apoteket tilbagefalder.

§ 4.

Den i § 1 omhandlede Afgift skal udelukkende komme Apotekervæsenet til Gode paa den Maade, som nærmere bestemmes ved Lov. Afgiften dannes under Justitsministeriets Bestyrelse, en egen Fond, for hvilken der gøres Rede gennem Finansloven.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da der er Udset til, at flere personlige Apotekerprivilegier, der i de nuværende Privilegiehaveres Besiddelsestid efterhaanden ere komne til at repræsentere betydelige Værdier, i en ikke fjern Fremtid ville kunne blive Genstand for fornyet Bortgivelse, har Justitsministeriet ment at burde tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om der ikke i den Anledning er Grund til at søge Foranstaltning truffet til, at disse betydelige Værdier ikke udelukkende komme Enkeltmand til Gode, men i alt Fald for en Del kunne komme Apotekervæsenet i det hele til Nytte.

Medens dette nemlig vel som Regel sker paa den Maade, at der, hvor Søgningstredsen til et personligt Apotek er bleven meget betydelig, oprettes ny personlige Apoteker, som indskrænke det tidligere Apoteks Søgningstreds, forekommer det Ministeriet, at denne Ordning ingenlunde i alle Tilfælde er ganske fyldestgørende. Paa mange Steder ville nemlig Forholdene stille sig saaledes, at flere Apoteker derved ville blive nærmere beliggende ved hinanden, end Hensynet til Publikums Tarv kræver, og saaledes, at en ikke ubetinget heldig Konkurrence mellem Apotekerne vil komme til at gøre sig gældende. Denne Ordning vil derfor i saadanne Tilfælde kun i ringe Grad komme Almenheden til Nytte, idet der i det højeste tilføres en mindre Kreds af Publikum en Bekvemmelighed, samtidig med at der andre Steder er en virkelig Trang til bedre Apotekerforhyning til Stede, som paa Grund af Søgningstredsens Utilstrækelighed ikke kan afhjælpes under de nuværende Forhold.

Ministeriet har derfor ment, at de store Værdier, som tidt ere knyttede til de personlige Apotekerprivilegier, paa en heldigere og fylbigere Maade end hidtil ville kunne komme Almenheden til Gode ved, at det, naar et personligt Apotek først er oparbejdet og har vist sig at affaste en betydelig Indtægt, paalægges Privilegiehaveren at svare en ved hvert Tilfælde efter samtlige Omstændigheder afsatset aarlig Afgift, der indflyder i en Fond, saaledes at de derved opsparede Midler kunne anvendes til Bedste for Apotekervæsenet i det hele. Ligesom en saadan Afgift navnlig vil kunne paalægges ved Meddelelse af Privilegiet til at drive et allerede tidligere oprettet Apotek, saaledes vil det formentlig ogsaa, naar et Apotek fra første Færd oprettes, være rigtigt, at der under Hensyn til Muligheden af, at Privilegiets Værdi inden kortere eller længere Tid vil vise sig at stige betydeligt, forbeholdes Adgang til, — naar der er forløbet saa lang Tid, at Omkostningerne ved Apotekets første Indretning til Dels igen ere indbundne og Forholdene i det hele have vundet saadan Fasthed, at der kan havees paalidelig Oversigt over Omfæjningens Størrelse, — at paalægges ogsaa den første Privilegiehaver at yde en passende Afgift.

Med Hensyn til de nærmere Djeled, i hvilke den omhandlede Fond vil være at anvende, maa Ministeriet antage, at Spørgsmaalet herom, der i øvrigt selvfølgelig bør afgøres ved Lov, rettest bør udsættes, dels for at der kan indvindes Erfaring om, hvor store Beløb der derigennem ville blive til Raadighed, dels for ikke at føregrube Afgørelsen af de